

ligger imellem en Pris af 2 og 3 Kr. pr. Flaske, vel svarer Afgift i Forhold til den af mig nu angivne Pris, men dog saaledes, at Tillæget paa 50 pCt. bortfalder. Derved bliver der en Overgang fra de helt billige Vine til de dyre, altsaa tre Klasser: under 2 Kr., mellem 2 og 3 Kr. og over 3 Kr., hvor den fulde Afgift træder i Kraft. De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget skal kun tjene til at skaffe Myndighederne tilstrækkelig Oplysning om Indkøbspris og lignende og fastsætte nødvendig Bøde for mangelfuld eller svigagtig Angivelse fra de Indføreres Side, som hjemtager Vinen.

Denne Tillægsafgift paa Vin har i alt, siden Loven vedtoges, indbragt 5,2 Mill. Kr. indtil Slutningen af August 1918. Jeg har ikke Angivelser længere end til August Maanedes Slutning og maa derfor ogsaa fremtidig holde mig dertil. Af disse 5,2 Mill. Kr. faldt kun 700 000 paa Finansaaret 1917—18, de øvrige Beløb er indgaaet i dette Finansaar. Heraf har private Vinbeholdninger svaret 75 000 Kr. Der er, ganske særlig naar Loven fornyes, Udsigt til, at der end yderligere vil indkomme 4,1 Mill. Kr. Men for begge disse to Love, Spiritusloven og Loven om Tillægsafgift paa Vin, gælder det, at det er ganske umuligt i Øjeblikket at angive, hvor store Beløb de kan tilføre Statskassen, thi jeg kan ikke i Øjeblikket sige, hvor megen Vin der kan tænkes indført i de næste fem Fjerdingaar, for hvilke Loven altsaa skal gælde, og jeg kan heller ikke i Øjeblikket angive, hvordan det vil gaa med Fremstillingen af Spiritus, med Hensyn til denatureret Spiritus o. v. s., eller hvor meget fremmed Spiritus der kan tænkes indført i det paagældende Tidsrum. Jeg vover derfor ikke at ansaa Udbyttet af disse to Lovforslag, hvis de ophøjes til Lov, særdeles højt, og jeg har overhovedet bestræbt mig for at være saa forsigtig som muligt ved Angivelsen af, hvad vedkommende Skattelovforslag kan indbringe. Jeg regner altsaa, og deri tror jeg at være paa den sikre Side, at disse to Lovforslag vil tilføre Statskassen en Indtægt af 10 Mill. Kr.

Jeg har dernæst at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 490 af 13. Oktober 1917 om midlertidig Forhøjelse og Udvidelse af Ølskatten*. Gyldigheden af den nu gældende midlertidige Lov foreslaas forlænget ud over det Tidsrum, jeg har nævnt, og der indføres tillige en Forhøjelse af selve Skatten, idet der baade for Skatteklasse I og Skatteklasse II forhøjes med 5 Kr. 70 Øre pr. hl, saaledes

at Skatten for 1 hl af Skatteklasse I bliver 23 Kr. 70 Øre og for 1 hl af Skatteklasse II 11 Kr. 40 Øre, altsaa omtrent det halve. Det vil sige, at Skatten bliver pr. Halvflaske $8\frac{1}{3}$ Øre for det bajerske Øl og 4 Øre for det forædlede Øl, og der foreslaas saa en tilsvarende Forhøjelse af Tolden paa Øl, Mjød og Maltektstraktøl, hvilket ikke har nogen praktisk Betydning i Øjeblikket; det er nødvendigt af rent systematiske Grunde, men der tilføres ikke Landet og er ikke blevet tilført Landet noget af Betydning af disse Ting. Gaar jeg ud fra et lignende Forbrug af Øl som i 1917, vilde den foreslaaede Forhøjelse give 6 700 000 Kr.; efter den nugældende Lov kunde man ansætte Indtægten af Ølskatten til godt 18 Mill. Kr. Hvis denne Forhøjelse vedtages af den høje Rigsdag, kunde man altsaa tænke sig, at Ølskatten kom op paa 25 Mill. Kr., under den Forudsætning altsaa, at Fremstilling og Forbrug svarer til det, jeg har nævnt. Den nugældende Forhøjelse har givet 4 800 000 Kr. i Forhold til den tidligere gældende Lov, 4 Mill. Kr. for det bajerske Øl og 800 000 Kr. for Øl af Skatteklasse II.

Jeg anbefaler ogsaa dette Lovforslag. Jeg tror ikke, der er nogen Mulighed for at undgaa at vedtage en Forhøjelse af Ølskatten og ganske særlig ikke nogen Mulighed for at undgaa at vedtage en Forhøjelse af Skatten paa Skatteklasse II. Ølprisen er nu saa højt oppe, at det ikke vil have nogen Betydning for Forbrugerne, om vi forøger den med de 2 Øre, der her er Tale om pr. Halvflaske — der er paa begge Sorter en Forhøjelse af 2 Øre pr. Halvflaske. Jeg vover imidlertid ikke at mene, at alt, hvad man kunde tænke sig, denne Skat vilde indbringe, i Virkeligheden vil indkomme i Statskassen. Den maa sammenlignes med Ølskatten, som den vil være, naar den nuværende Forhøjelse af Ølskatten bortfalder, og paa Finanslovforslaget for 1919—20 sættes derfor Ølskatten til at skulle indbringe $8\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men hvis denne yderligere Forhøjelse vedtages, mener jeg dog at kunne regne med, at der vil indkomme 12 Mill. Kr. mere i Statskassen, end vi ellers vilde have faaet ind.

Efter disse tre Nydelsesmidler kommer jeg saa til det fjerde, Tobakken, *Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen*. Man har her valgt en anden Fremgangsmaade end ved de foregaaende Lovforslag, idet man forelægger et helt nyt Lovforslag om Tobaksbeskatningen, da Ændringerne er ret betydelige